

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 631. Honorii Pap. Annus 6. Heraclii Imp. Annus 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Dominus noster Deus tuus hic regnus tuus
Quater dies quatuor & duo rixas ad annos,
Mingit enim Christus meum fons & misericordia,
Rex tuus auctor fons sic venit ad auctor,
Sic fons operis sicut etiamque remanserit.
Spiritus alacram Dominus quis tempore auctor,
In regnum iam dolens, amansque locutus.
Omnibus his mactis de flaminis tollere flammam.
Oloix Propterea Dei quanto Iacobus Martyr, Aera

D C LXVIII.

Venimus obscurata diuina epiphania, clara tamen est
memoria martyris, qua ponitur inter martyres in tabulis
Ecclesiastici, in via nostra Ecclesia Catholica annis fingu-
lantibus tertio Idus Septembris, tota scilicet quod ea die
corporis eius inuenientur, vel translatum fuerint.

IESV CHRISTI
ANNVS 631.HONORII PAP. HERACLI IMP.
Annus 6. Annus 22.

Sacerdos primus agit Redemptoris
Statuta, Indictione quarta, quo res Orientalis Imperii
fachus magnopere coepit. Ex quo enim Heraclius
imperios et in auctoritate sua fide malam cuncte Romanum
legem invenit: nam vixque dum coluit pietatem,
Dei precepsit: causa fidelium: vbi vero de acceptis
debetum nimis ingratis apparuit, excusat contra eum
barbaros Arabes, de quibus nihil tale timuerat. Ita nouis
Deo in rebibus fidei Catholice Principes ex parte gen-
tium: quibus velut virga furois iratus plagas illis
mittebat.

Hac saepissimum anno / ut produnt Annales / post Ma-
iorum Pape obitum, cum ius Peiarum Regam
potestis collapia penitus esset, consumptis inter se ipsi
aliis nulli, coepit Arabes belum gerere aduersus
Romanos quanto autem eos damno affectent, que
diminutus annis sequentibus, demonstabantur. Labora-
tor interea Heraclius pro Monothelitum hereticis robo-
randa, consenserit cum ipso, immo impellente eum Ser-
gio Confessorepolitano Episcopo. Porro ista se ha-
ceret, ut pulchro velam pacis error impius obteg-
eretudo ut si modi ipsorum conatus potius extirpario
litteris quam ex propagatio exterius visderet. Etenim
quod ferbante Monothelite, defensores se esse Chal-
cedonensis Concilii, huius enim vero tam Nullo, quam Eu-
noscit, non aliorum, euerotes: adeo ut toto summae hoc
minus tempore, quo viserunt, tum Sergius, tum Hera-
clius perfererentur inter suos Catholicos nomine: nec per
annos plus fuit eiusmodi hereticorum vafridus detrac-
torum: quod autem ilia se habuerint, que annis fe-
cundos dicti sumus, aparent.

Quod vero ad res pertinet Occidentales: hiscipo an-
no, ut Clocharius Rex Francorum annos quadriginta
et quatuor regnasset, ex hac vita in grauitate, relitto totius re-
gnumne filio Dagoberto. Sed antequam de suc-
cessore agamus, quo deo sunt reliqua, ne certi anni pe-
riodo definiti possint, hic memoria digna in medium af-
firmamus & primum quod ab Aimoino in haec verba natu-
ram: a

Hoc, inquit, Clocharium beatus Sulphitius tunc quidem Ar-
chidiarchus, postmodum autem Bisuriensem Episcopum, anteriori
tempore trans liberatam fabriam in conmundo, septem primi die-
rum recessum leviter. Fuit autem Clocharius patiens, litteris
adire, noster Dei plenus, pauperibus necessaria tribuens, Eccle-
siarum Domini auctor faceret, ut utilitati confundens. Verantamen
solido nequitam verissima subreptum est ei, ut beatum Lupum
procula Stramonum a se prope expulsum, in existim mutaret.
Sed prefata haec petere ex Aethi ipsius sanctissimi
vixit, vixit exili pulchre textur, & Regis penitentia

digna memoria recenseretur, Causa enim, cur etularit, in
rebus ab eo gestis sic aperteatur.

Postquam Clocharius Burgundie regnum obtinuit, Farulfum
virum multa facul dignitate pollentem ob regia negotia curanda eo
abrogavit. Is à Regis Latore digressus enim in sua quem primam execu-
turam, ubi prope Senones venit, multa anima indagatione carpt per-
moneri, quod sanctus Antifilus etiam in meritoribus obliuia non prote-
deret. Dande intra urbem infactus, torus vultus beatum virum in-
tuebatur. Sed audiuit eo: Oportet semper obediere magno Deo,
quam hominibus. Sacerdotia est plebem rigere, & Principes faci-
li diuina precepta docere: itaque pars est illos ad cunctopos accidere.
Farulfus ita & fortore percutit, multa ad Regem de lanceo virto sal-
fa retulit, adiutus etiam opera nequissim Medogisli, qui in sancti
Remigii suburbio monasterium tenens, sancti Episcopi locum occi-
pare conatur. It ergo nefaris viris regas aves incantavit, Clocharius Rex coniunctus beatum. Antifilum ubi exculare Vi-
neneg, qui eis Neustria pagi, vbi cum inimicos consertis
te traxit, additique dem in ipsum opera sancti Ragne-
gli Archidiaconi & sancti Voinebundi reuocatum
fuisset:

Quanto autem eum Rex Clocharius accepit des-
iderio, ita ibi sibi donuit: Letatut Rix & preceres omnes gratu-
lantur tamen Antifilum profectam: contemplato, quecum Regis postate
flexus, ad pedes eius humi proferuntur: venantque ab illo depre-
catur. Cencens vero cum afflictum, corpus eius in macie confundit, ca-
put intonsum, barbamque minime rasam ob cunctitudinem abfla-
nit et rigor: tremens & etulanus Rex cum molo genitu eius in-
ferre regnus facit, & famili viri delatoribus dira imprecatur: in-
teque eis bonorum fratre traxit, & coniunctus & barbam tonari.
Postquam autem suos ei deorsum redditus est, eius clerici volunt Regem
conuiso intercede. Ibi sum, Clophio agente, repentina conversione
carere erat regem ex persecutore factum ministrum beati viri, &
sui manibus ei cibam portavent, qui ante illi penitentiam attu-
erat.

Eius sit vero petens sui facinoris veniam, a sancto Episcopo lena-
tum est pati, multaque ei offert numerus Ecclesie vissu prefutura,
atque in demum iubet eum ad suam urbem se recuperare, haec enim
de sancti Lupi ab exilio restitutio: ex quo discant sa-
cerdotes cultores se esse debere iustitia, & nihil remittere
face dotalis constantiae timore Regem. Siquidem alterum
de duobus sit nece statum fore, ut vel cedentes veri-
tati Reges, & vi etiā virtute, (e ut decet) subiiciant faci-
dotibus, vel si reliquant, obstinatique eisdem persequan-
tari, parati sibi hac ex parte maiorem gratiam, & glorio-
fiorem preparari coronam sacerdotes ipsi non dubitent,
fecundum illud Ambrosii in obitu Valentini: Felici
Episcopo persequantur Imperatores, quam diligunt. Porro quod
pertinet ad sanctum Lupum, vir mirificus egregia clau-
ritus sanctitate, inque edendis miraculis miti virtus eius
enituit.

Defuncto igitur Clophio Rege, eius filius Dagoberto solus potius Francorum regno, cuius regnum reliqua Clocharius praefectum Pipinum Duxem Neuf-
triae; quem sibi in maiorem domus ob egregias ipsius
virtutes idem Clocharius adseverat. Sed tanus viri
miae pietate insignis memoria hanc est praeterunda. Di-
cendum hic Pipinus eius nominis primus, ex quo duobus
secundus ficeret, ipsius nepos, & tertius: i-pipinus secun-
dus nepos, qui etiam regnum Francorum per Zacha-
riam & Stephianum Romanos Pontifices est adeptus:
ut videtas, ex quibus progenitoribus ille prouenerit. Ac-
cepimus ista ex Stephano Abbat, qui res gelas S. Mo-
doaldi Archiepiscopi Treurensis prosecutus est: vbi,
ne confundatur: historia de duobus Pipinis viris clarissi-
mis genit exsirat. Prior enim, de quo est secundus, fuisse
ponit: Carlomannus feniensis filius, qui ex nutra sibi te-
rat religiosissima femina hos accepit liberos, Grimoaldum,
Gerrudem, & Beggam, pietate omnes insignes, ex
Begga autem iuncta matrimonio Ansegiso filio sancti
Arnulfi postea Merentis Episcopi, fit natus Pipinus iu-
nior, feniensis nepos, eius nominis secundus, ex quo na-
tus est Carolus cognomen Marcellus: ex Carolo vero
tres sunt genii filii, Carolus, Carlomannus, arcq; Pipinus
tertius ordinis, primus autem eius generis Rex Francorū.

III.
S.LUVVS
SENONEN.
E.PISC.
EXVLAT.

IV.

V.

TRES PI-
PINI.

QUALIS
PIPINVS
MATOR.
a Steph. in
vita Mo-
doaldi. b. i. c.
2. C. 14. ap.
Sar. die 11.
Maii.

VII.
DAGO-
REON
QUAMDV
FLORI-
DVS.
e. Ecel. 6.
d. 3. Reg. 12.

VIII.

e Extant
apud Sar.
die 8. Maii.
PIPIVI
HUMILI-
TAS CVM
SVA CON-
FITERE-
TVR PEC-
GATA.

Sed & primo Pipino modo dicendum, cuius virtutum praecionum post alia verbis illis Stephanus Abbas summatim perstringit, dum agit de Ita sanctissima feminina forote sancti Modoaldi ipsi in matrimonium collocata a:

Fuit namque probatissima vita ac purissima fama, sapientia domesticum, confiliorum clausorum, desponsu legum, contra occisionem suorum fratrum, munimentum patria, decum curiae, via Dacum, et disciplina Regum & inferius de eodem: Clarebam tunc tempore in palatio viri strenuisque idoneaque religiosisque: inter quo eminens Pipinus Caroli filii Declarans & Major dama sub Clodario, Dagoberto & Sigeberto potestissimi Regibus. & paulo post: Est tempuslate Dagoberti utrum petebatur, sub quo idem Deus dignatus medicum a sublimate regie diffringere potest: omnia regni negotia prudentissima dispositio ordinebat, praeferatque tam in bello fortitudine, quam in fletu impetu. Et at cum erga Regem fideli serviantissimum, erga populum vero tenacissime aequalitatem, & in dicta vtrorumque causa fortissimo animo inducito perficere, nec innumeris populis ad subversandum regnum respectabat, nec gratiam Regis ab elevandis populis institutis accidebat. Siquidem Regem Domini Regi domini preferebat, cuius mandato prohibitus uocerat b. ultimus potens honoraria, vel personam pauperis in iudicio attenderet. Tam ergo que plebs erat, plesi defendebat, quam que Cosarus, Caesar reflectuerat.

Tali huius Duci industria & consilio Dagoberti eo celebratis splendore eruitur, ut liberitate, iustitia, mansuetudine, aliisque virtutibus, quibus Regem decelat, planteat & Regem praeciperet. Sed haec regni viam, hanc virtutis lineam tenuit, quamquam sanam destruxit sapientissimi preceptorum influentia, & non a sua desiderio coegerunt sibi magistris. Felix, si secundum viri sapientiam inservita c. de milie pacifici sui uenit hunc elegit confiliorum. Sed denunci Salomonis a exemplo depravatum est cor eius a tempore per misericordiam, utique solet in magnorum copia ac solita libertate preceps esse in conscientia peccatorum mortali, ut dimittantur affluentes ac secundos verum facessus a buco homologo in primis aspirator, salubrissimis aures occidit. Copia ergo tanquaque, quam hodiernis effundit, rebus Ecclesiasticis novos thesanos implere. Cuius impudentiam dum Pipinus dolor permotus liberum ore incaperet, exprobram quod maxima Dei beneficio ingratuerit: ille obstante libidinibus potius, quam sanis obtempore confusa, tentabat magis more puericis. Medium quodlibet modo extingue, quam a prauitatis sue furore reficerere.

Sed benignus Dominus, qui suis saluare debeat, nunc a malis liberat, non etiam innoxios seruat, & prius Dacum a periculo mortis poterit eripuit, & malevolum Regem ad effusionem iusti sanguinis misericorditer resuscitat. Nam saniore confusum reputatus, sed in statum labefactari, si virum nobilis potenter, sed ac iustitia popularibus accepto perirent, paulatim animus refixerit, exindeque egregius Dacum in tantum revereri, ut conceperit malitiam in pacem & gratiam committant. Quod sapientissimus Dux non sibi induxit, sed ad dicens misericordia, tanto magis in modis sancti animalis oculis ante & retro habebitis studebat in cunctis se præderende agere, & addinu istituta linea omnes aduersorium suorum sententias dirigeret. Sed quia factum Scripturarum sententiam credimus erat, prudentes quique viri, quos in timore ac dilectione Dei uocerant exceduisse, omnium confunditur vel negotiorum suorum socios assueverat. Nam & Arnuulfus Meretensium Pontificis, qui ante Pontificatum hunc eandem dignitatem ut reprobabiliter administraverat, & postmodum edunctor, beatum Columbertum Colomensem Anthonym partim sanctitas fama illistrans in hac negotiorum administratione uerabat adhibere participantem, hoc & alia Stephanus in laude virtutis religiosissimi: ad quæ addimus corollarium ex rebus gellis & sancti Vuironis in Scotia Episcopi miraculis clatis, vbi hec ex ecclesia religione Pipini: Dux autem Pipinus tanta cum ueneratione habuit, ut tangunt prefusi anima sue viisque patrum, propter eximiam sanctitatem ipsius illi peccata confessoris solitus fit, nec erubuerit ad faciemdam confessionem, detracitie calciu, cum adire, eiusque oris imperio pareret: sequitur etiam uolebat eum interesse communibus consultationibus matronarum, &c.

Vidisti, lector, quanta pietas Principis huius fuerit, ut non nisi ob penitentia lignum, discalceatus, confutetur

tit sua sancto viro confiteari peccata. Quofidam in sapientiores dices, hunc Deo dilectum sanctissimum viuum, a fide Catholica refugia homines sicutmodi infirmi defores. Sed quod modo de S. Vuiron occasione Pipini opportuna incidit mentio, agamus hic de eius ad Episcopatum promotione, quæ sic se habuit prout in aliquem plus tecibus gelis narratur.

Erat enim inquit, ne tempe Scorpius, ut primo eligens incola Episcopum, deinde electum Romanum ministerum. Sunum Petrus in manus conferendum, atque ita demum redirem ad j. denum suum. Itaque licet multum refrageraret sanctus Vetus, non tantum a sua sententia deferat pleb. fidelis, sed etiam mutuus ille eligens, compulit tandem offertur. At illi hoc occasione natum portunitatem in patria emigrandi, pia peregrinatione aurum, virginis populi ac tempus cepit solvant, iuxta uaram Dalmatiam afferam animi sui intentio, que tandem eiam non est res frustata.

Abit igitur Romanum non terrene dignitatis ambores, sed capite peregrinatio defulsa impulsa. Comit autem illi & nos & voti accedit Pleshelmu fidelis virtute venerabilis, ut etiam maior, nec meritis multo minor. Et a ambobus etiam & uirua in omnibus. Cum autem per Angelam iter faceret, dimiculat adueniens cil. Osgensis Leuita, qui perfruerit celestis paternoster, terrena contemnit, beato viro aspergit.

Tum vero iter optatum secundum ut facilius cum suis pre-
quis, Clodio duce, profero coru mare emens, tandem Romam peruenit: Vbi beatissimerant Apollinarium Petri & Paulini
Liberi tres illi premunt, panimentum labrym regum, genitrix &
votis altaria cumulant, & in calvo precessat inuentus, loca
et credo iniqui. Nisi defuit Clodius gentium feruor in
tunc, quod queritur, dimiculat illi non raro. Vbi aetas fuisse
Pontifices aduocati cognovit, beatum. Nouum adiaceat, &
ille vero sine dilatatione cum fociis ad Pontificem accedit. Tunc
autem illum, Episcopum suum ordinat, cumdem however cruce
pertinet Pleshelmu sancti viri feco, amboque complexa, nata
auctus monachus renigit in patriam, sed uictorius praecep-
tus uero. Ne se uero peregrinatione daret, dñe effuerat al-
fatu, hucque de ordinazione Vuironis auctor, qui de
relicuis sancti viri pectoris rebus gelis perge natura
honoraret.

Sed reuocat nos temporis ratio ad Dagobertum Regem, cuius regni exordio sanctus Arnulfus Meretensius
Pontificis, Episcopum suum ordinat, cumdem however cruce
pertinet, defensio itaque Clodario Rege, cum illius habeat tendi-
pum Episcopum eadem defensio quia prius, cummodi rediret in
eremo, flagaveret, & iterum atque iterum a Dagoberto Prope,
quem ipse diligenter nascitur, licetianus huius in pectoris
infinitus diabolus commoris aduersus cum Ricu, cum id quod
minus importans in petendo fuisse, arreptus uiuere velia con-
ficiatur a se removere. Tunc illi arreptendens etiam mortuus ha-
go, confitentes dixit: Quid agis, uera? malo pro bono mali quid
re sis? Nonc autem, quandoquidem placet, securus in me
quam uero: ego pro illis amera uero non dulcis, qui nihil uerum
dicit, & pro me mortuum est. Hoc es docente, cum ratiocinatione pro-
cerum blandis rebus in redargor te ueritatem Regis, felicitat eti-
pum ipsius, & mediante gratia Dic, carum effectu clarae affectu
inter ea superueniente Regina, ut audiuat communione, qui
inter virum. De fide causa incenduerat, præfusus je nra con-
legatus eius, & ut in misericordia remanserit illatenus interea
cum lachrymis postulauere, dicens: Perge Domine ad terram
fieri

aut huius et tantum si placatum habeamus, quem minime offendit.

Dam igitur cogereas sanctos Episcopos in curia ingere permanere, nec inde recedere sineceretur, confuso nubine & responso accepto, ut quod animo conceperat, coniceret: deinceps vero dignissimo diuinum partem reddidimus, te contulit in solitudinem, ubi ad omnium vobis permanxit miraculus illularum. Succellor ei datus est Goriticus, vir quidem sancte mirandus. At debet Francorum haec: reliqua suis locis. Subiicit haec Ammonius: Post discessum prefati Angelini amissi, unquam tam dicti Pipini & Chumberti vivo Colonus praesul eiusdem, suggestoribus eis, aquitatis ac cultus operam datus.

Valebat familiissime Dagobertus sancto Elegio admirans sanctitatem & virtutum merito inagi, quae auxilio factas est postea Episcopus Noviomensis, toto orbe miraculorum fulgor corulans, cuius gelas a copiosissime scriptis eius aequalis. Audetius Episcopus Rothomagensis, dicendum de eo inferius. Sed & idem Rex inuitus S. Richarius presbyterus, ex quo eum vident, a quo multa ad latum anima fecundans dicit, auge profect. Sed de his pluribus Ammonius facetus b., qui vitam eisdem vii sanctissimi principiis Carolum Magnum Imperatorem.

Conspicit hoc eodem Redemptoris anno ex hac vita in Gallia sanctum Albinum, cognomento Iacobum, ut Theodosius Abbas sancti Trinitatis, qui eum vix preclaris gestis scriptis tradidit, & affirmat. Deinde hec duorum tanquam epitaphium accipit: Patrem tuum Agilolphum Habebas. Comitem fratrem patrem Coronatum iustitiae quam filium fuit Pipinus a Lande, & quenam prouocat Brabantia Dicem. Deinde contemptu opibus, armis & bello Amando Tongorum Episcopo Christi gloriam plena dicit, sed Circe militare statuit: pecunias & reliquias opes in capite subfringit.

Eadem saeculo Amando promotore, Ganda monasterium in honorem sancti Petri conflexit, gregisque donavit quod ab eo se collaudavimus est. In quo monasterio tonsura clericali insignitus fratrum sanctissima duxit: accedente in cellula veluti squalido cibario, ubi cospexit in mera vita austerritate biennum, hoc enim ex hac vita recipit, a consecratione sua anno quadragesimo die in mensa trahit. Hoc imitatione Gertrudis & Regga Pipini filia, apparetur adhuc, multique principes viri summaque levitatem suam, sanctissimum Laudem agnoscunt posteros merentur.

Quatuor, quaque magni nominis fuerit, non solum miraculosa tanguntur, quodque multa Ecclesia ex extruis & fuisse: sed maxime quod viri celiberrimi eis religiose vivitariunt. Segundum fandonem Amandi magnus esse Flandrorum Apollinaris, noluit absente, cum exhortatione aegrotum, multique principes viri summaque levitatem suam, sanctissimum Laudem agnoscunt posteros merentur.

Ita nam Iustinus Arduinus & mariti in Flandria adiutorium, regna duobus super eius sepulchrum Migrorum solemnia celebrant, & cum concomitentia episcopalis operam datus, Florberto oblatum in tuis membroribus elevatam carmen transmutat. Sed & saecularibus Episcopis non modo cibosani sancti reliquias visitant, sed etiam terram e terra honorifico locutus Ca-

lerius Augus. hic de ipso
hactenus.

40/30

Annot. Eccl. Tom. 8.

I E S V C H R I S T I A N N V S 632.

HONORII PAP. HERACLI IMP.
Annus 7. Annus 23.

Sicutus annus Redemptoris sexcentesimus trigeminus secundus, Indictione quinta, quo cepta sunt terra funera Orientalis Imperii, cum videlicet sub Mahometum successore Eububez Arabes Saraceni intadentes Gazeensem regionem, eam depredantur, occiso Préside Palestinae vina cum suis, quos aduersus eos dimicantes adduxerat. Quis tempore & signa in celo via sunt minicantis ira Dei, cunctemque pro Saracenis pugnantis aduersus deitores Catholicos veritatis. Nam de his Theophanes haec habet: Apparuisse ferunt in meridiis concreta gladiorum praesertim. Arabum (ut cuncta declararunt) in antecepsim imperium demonstrantem. Factum est enim secundum illud Ezechielis: Macro, macro cavigia te ad occidendum: linea te, ut interficias & fulges, ita inquam factum esse, quae sunt lecatae, documenta: adeo ut needum, peccatis id nolitis exigitibus, idem gladius iussus sit in vagina recondi, secundum quod apud eundem prophetam mox sequitur: Revertire ad regnum tuum in loco, in quo creatus es, in terra nativitate tua iudicatio te, & effundam super te indignationem iniquorum ignis furor mei sufflabo in te. Non solum autem id non factum, sed accessione aliarum barbararum gentium magis ad cedentiam invulnus, ut quae annis ferme singulis usque ad praesentem nostram aetatem seculum dicenda erunt, per piepe declarabunt. Sed magna vindicta diuina iustitia factum est, ut ibi magis eiusmodi clades Orientale Imperium sit depauperata, vbi tum haeresum, tum schismatum frequentes letaninges erumpentes, qua fulphure amnes, materiam igni diuine indignationis adiudicis ministrarunt, ut semper esset, quod Deus puniendum inveniret, dum eadem non desinenter manarent.

Eodem pariter anno, cum totius pene Gallie monarchiam Dagobertus Rex obtineret, nec aliquem haberet ex se filium, ut prolem accipere posset, illicita protinus atque nefanda tentauit. Sed qui ex tenebris splendescere facit lumen suum, ex malis Deus bonum elicit: secundum easmodi occasione fides Christiana apud barbaros adhuc Gentiles propagatur per S. Amandum Episcopum Traiectensem, cum ab eodem Dagoberto Regem exhibuit electus esset. Rem gelata peritus ab Hugoaldo monacho in rebus gestis & lance Rerum scriptis omni fide ad Stephanum Episcopum Cameracensem, cum discutens de Amandi exilio, ista premittit: Habeuit autem Dagobertus Rex fratrem Arlobertum, non tamen germanum. Si attribuitur vobis & pagis citra Ligerim flammis, & rupes ad Pyrenaeos saltat, sapienti videlicet vobis confitit, pactumque ab eo, ne quid vacuam patrem regni ab ipso repeteret. Itaque Arlobertus Tolosanum obtinens sedem, cum in Aquitania regnaret, non diu post totam Vasconiam filii subiicit. At Dagobertus in administrando regno praeclarus, vni vito subiicit, immodico detulit amatores inuidosum. Vide accedit, ut legitima conjugie sua ob sterilitatem repudiata, alcream sibi copularit. At qualennam? Ammonius haec habet f. Dagobertus (hoc scilicet sui regni initio) Remulca villa confitatur, Gomairalem Begunam, nonerca sua Sicibulus germanam, ex quod efficit sterilitate, confitit querendam Francorum relinquentem. Nam tamen quondam paucum a monasterio raptam, in matrimonium sibi unxit. Pergit vero Hugoaldo: Cumque id flagitium in eo Pontifices, in primis autem vir sanctissimus & mirabilium operum patrator Prostul Amandus reprehenderet, idle indignatione & saepe regio incitatas, eundem reverendam Antistithem non absque iniuria & suo regno cecidit. Ille vero pro Christi veritate persecutorum pati-
tissime forens, quippe qui etiam sanguinem pro Christo fundere percepit, duxerit in locis divinis verbis ipsa est femina, atque tandem etiam in Vasconiam Rerum patriam peruenit, ut cœlitus insuffisi lumine eius regni gentem illustraret, simul sperans ob genitum eius securitatem posse se illic martyris palmarum promovere. haec de exi-

L.
ARABES
SARRACENI
DEPRES-
DATI GA-
ZENSES.

d Exoch. 23

II.

Habebat
Sur. die 12.
Maii.

DAGOBER-
TUS OB-
SCENEVS
AT QVÆSA-
CRILE-
GVS.
F. AMAND.
L. 4. c. 19.